

Beste medeparochianen,
broeders en zusters,

Vandaag vieren we het feest van de Drie Koningen.
Maar in het evangelie van vandaag zien we ook een andere koning,
koning Herodes.

Wat een verschil!

De Drie Koningen komen met kostbare geschenken,
goud, wierook en mirre.

Terwijl koning Herodes de kleine Jezus alleen maar wil doden.

Daarom wil ik in mijn preek juist ook eens
naar dat verschil kijken:

Aan de ene kant de Drie Koningen,
maar aan de andere kant ook een koning Herodes!

Maar allereerst, wie waren deze Drie Koningen eigenlijk?

Volgens het evangelie waren het Wijzen uit het Oosten.

Magiërs.

Dat wil zeggen, wijze mensen,
die de sterren bestudeerden.

En zij hadden een ster gezien
die zou duiden op de geboorte
van de pasgeboren Koning der Joden.

En zij wisten blijkbaar dat deze pasgeboren Koning der Joden
iemand zou worden, die een belangrijke rol
op het wereldtoneel zou kunnen vervullen!
Iemand van wereldformaat!

Maar waarom spreken wij dan toch over de Drie Koningen
en niet over de Wijzen uit het Oosten?

Wel, allereerst omdat ze drie soorten geschenken meebrachten,
goud, wierook en mirre.

Daarom zijn we er maar vanuit gegaan dat het er drie waren.

En bovendien waren deze geschenken zo kostbaar,
zo koninklijk,

dat we ze ook maar als koningen zijn gaan zien.

En we hebben ze zelfs ook namen gegeven:

Melchior, Baltazar en Caspar.

Maar eigenlijk waren het dus van oorsprong:
wijzen, magiërs, sterrenkundigen uit het Oosten.

Maar wie was dan Koning Herodes?
Herodes was koning in de hoofdstad Jeruzalem,
maar wel namens de Romeinse bezetter.
Jeruzalem had dus op dat moment geen eigen koning,
maar er zat een vreemde koning op de troon.
We noemen dat een 'vazalkoning'.

Nu zou je kunnen verwachten
dat het Joodse volk ernaar uitzag
om eindelijk weer eens een eigen koning te hebben.
Echt een koning uit het huis van David.
Uit het huis van die eens zo
beroemde en geliefde koning David!
Maar het lijkt erop dat de Joden
er inmiddels al zo aangewend waren
dat ze door een vreemde mogendheid werden geregeerd,
dat het hun allemaal niet meer zo veel uitmaakte!

En nu zie je iets heel pijnlijks.
Jezus wordt geboren in een stal in Bethlehem,
de stad van koning David
en ook nog eens uit het huis van koning David.
Maar de Joodse mensen in Jeruzalem weten van niets.
Het interesseert hun ook allemaal niet zo veel.
En nu moeten er waarachtig Wijzen uit het Oosten komen
met de vraag:
'Waar is de pasgeboren Koning der Joden?'

En nog erger: als koning Herodes dit hoort,
wordt hij zelfs bang.
Bang voor zijn eigen hachje, zijn eigen koninkrijkje.
Vaak als je iets ten onrechte bezit,
ben je extra bang
dat het eventueel weer van je afgenomen wordt.

En dan ontpopt koning Herodes zich zelfs
als een hele wrede koning.
Hij laat alle jongetjes tot twee jaar
doden in Bethlehem,
om te voorkomen dat wie dan ook
de macht van hem af zou kunnen nemen.
Wat een wreedheid van koning Herodes.
Waar de zucht naar macht
allemaal niet toe kan leiden!

Wat kunnen wij van dit verhaal leren?
Wel, ik wil u een paar dingen noemen
die mij persoonlijk raken!
Bijvoorbeeld!
Soms moeten wij juist van buitenstaanders
weer eens leren hoe mooi ons eigen geloof is.
Ik weet nog goed toen ik priester werd gewijd
en een goede vriend van mij van Protestantse huize
daarbij aanwezig was.
Hij was misschien nog nooit in een katholieke viering geweest.
En na afloop zei hij tegen mij:
'Wat hebben jullie toch een eerbied voor Gods Woord!
Jullie bewieroken het,
jullie kussen het,
en de mensen gaan zelfs staan
wanneer het wordt voorgelezen.'
'Ik ben diep onder der indruk,' zei hij.
En ik dacht bij mezelf:
'Oh, voor ons is dat volstrekt normaal.
Ik weet eigenlijk niet beter.'
Maar hij had natuurlijk wel gelijk.
Dat is ook allemaal heel erg mooi!
Maar soms moet een buitenstaander
jouw ogen weer eens openen voor de schoonheid
van je eigen geloof.

Nog iets dat ik leer!
De angst van koning Herodes.

Hoe angstig kunnen we soms zijn
voor allerlei dingen die helemaal niet reëel zijn,
zoals:

'Oh, als je christen wordt,
dan mag je helemaal niets meer.
Dan wordt alles verboden
en wordt alles van je afgenomen.'

En dan denk ik wel eens:

Ach, arme koning Herodes,
was nou maar eens gewoon meegegaan met die Drie Koningen
naar dat Kind in Bethlehem.
Dan had je misschien wel het liefste Kind ooit gevonden,
in een heel eenvoudige kribbe,
met een hele lieve moeder, Maria en de goede Jozef.

En nog belangrijker,
dan had je misschien kunnen ontdekken,
dat dit Kind helemaal niet de baas wil spelen over anderen.
Maar integendeel, dit Kind zal later Koning worden
om een Koninkrijk van Liefde te vestigen.
Niet om macht uit te oefenen,
niet om te heersen,
maar om te dienen.

Zoals Jezus later de voeten zal wassen van zijn leerlingen.
Weet u nog wel, op Witte Donderdag.
Dat is het Koningschap van Jezus.
Als koning Herodes dat eens had kunnen ontdekken.
Maar angst verblindde hem totaal.
Dat kan angst helaas ook met ons doen,
ons verblinden voor de zachtmoedige liefde van God,
die juist in dit Kind zo zichtbaar was.
Maar ook later aan dat kruis op Golgotha!

Koning Herodes en de Hogepriesters en de Schriftgeleerden
bleven in Jeruzalem.
Gevangen in hun angst!

Ze gingen niet mee met de Drie Koningen.
Laten wij elkaar aanmoedigen
om wel mee te gaan.
En mogen wij ons daarbij ook laten inspireren
door buitenstaanders,
bijvoorbeeld mensen uit het Oosten,
buitenlanders,
die misschien tot ons zeggen:
'Wat hebben jullie toch een mooi geloof!'
Amen.